

BEZGEK

Yabancılar Türkçe Öğretimi Dergisi
Journal of Teaching Turkish Language to
Foreigners

Araştırma Makalesi

Cilt 4 (2025) Sayı 1 54-60

Beşikten Mezara Kadar: Bir Söylem Çözümlemesi

From Cradle to Grave: A Discourse Analysis

Abdulkerim Çiftci ¹

Çiftci, A. (2025). Beşikten mezara kadar: Bir söylem çözümlemesi. *Bezgek yabancılar Türkçe öğretimi dergisi*, 4(1), 54-60. <https://dx.doi.org/10.56987/bezgek.1644955>

Makale Hakkında

Geliş Tarihi: 22.02.2025
Kabul Tarihi: 13.03.2025
Yayın Tarihi: 15.03.2025

Anahtar Sözcükler

Faruk Nafiz Çamlıbel
Şiir
Söylem

Article Info

Received: 22.02.2025
Accepted: 13.03.2025
Published: 15.03.2025

Keywords

Faruk Nafiz Çamlıbel
Poetry
Discourse

Öz

Şiir, kullanılan dil ve içinde barındırdığı örtük anlamları ile diğer edebi ürünlerden ayrılan bir türdür. Bir şiirin anlamı ve imgelerin çözümlenmesi alıcının özelliği ve bakış açısına göre değişiklik gösterebilir. Bu çalışmada da Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Beşikten Mezara Kadar" adlı şiirinde yer alan imgesel öğeler üzerinden bir söylem çözümlemesi yapılmıştır. Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Beşikten Mezara Kadar" adlı şiirinde hayatı boyunca bir arayış içerisinde olan bir öznenin yaşadığı arayış anlatılmaktadır. Bu arayış süreci şiire adını veren beşik ve mezar süreci ile sembolize edilmiş ve bu süreç içerisinde başlangıçta beşeri aşk izlenimi veren söylemlerin, dinî ve kutsal boyutlarda ele alınabileceği düşünülmüştür. Bu düşünceden hareketle şiirde yer alan ifadeler üzerinden çözümlenmeler yapılmıştır.

Abstract

Poetry is a literary genre distinguished by its use of language and implicit meanings, setting it apart from other literary forms. The interpretation of a poem and the analysis of its imagery can vary depending on the reader's perspective and background. In this study, a discourse analysis was conducted on the imagistic elements in Faruk Nafiz Çamlıbel's poem *Beşikten Mezara Kadar* (From Cradle to Grave). The poem narrates the existential quest of a subject in search of meaning throughout life. This journey is symbolized by the concepts of the cradle and the grave, which also lend their name to the poem. Initially, the discourse in the poem gives the impression of a worldly love; however, upon deeper analysis, it is suggested that these expressions can also be interpreted within a religious and sacred framework. Based on this perspective, the study examines and analyzes the poem's discourse through the lens of these thematic elements.

Giriş

Söylem sözcüğü kalıplaşmış, klişeleşmiş söz, bir veya birçok cümleden meydana gelen bildiri olarak tanımlanmaktadır (Türk Dil Kurumu [TDK], 2015). Kullanılan dil ve dil ile oluşturulan ürünler sonucunda ortaya çıkan anlamın oluşumu ile söylem meydana gelir (Oğuz, 2008; Ercan ve Danış, 2019). Söylem, tüm konuşma ve yazma eylemleri olarak ele alınırken bazı araştırmacılar açısından ise sadece konuşma eyleminden oluşan uygulamalar olarak ele alınır (Çelik ve Ekşi, 2008). Günlük yaşam içinde gerçekleştirilen eylemlerin ifadesinde, haber metinlerinde, edebî eserlerde vb. alanlarda çeşitli söylemler oluşturulur. "Bu bağlamda söylem, sosyal, siyasi, kültürel, ekonomik alanlar gibi sosyal hayatın diğer yönleriyle de ilişkilidir. Bu hâli ile söylem: bir dil pratiğidir; ideoloji, bilgi, diyalog, anlatım, beyan tarzı, müzakere, güç ve gücün mübadelesiyle eyleme dönüşen dil pratiklerine ilişkin süreçlerdir" (Sözen, 1999, akt: Oğuz, 2008). Bu süreçler sonucunda göndericiler tarafından oluşturulan söylemlerin farklı boyutlarda ele alındığında söylenenin ötesinde anlamlara gelebilecek yapıya sahip olduğu söylenebilir.

¹ Kafkas Üniversitesi, Kars, Türkiye. abdulkerimciftci@icloud.com

Söylem içerisinde tarihî, sosyal, kültürel ve edebî semboller yer alabilir. Bu sembollerin ifade ettiği anlamları ortaya koymak için de gerekli çözümlenmeler yapılmasına ihtiyaç duyulur. Bu noktada ise “söylem çözümlenmesi” devreye girer. Söylem çözümlenmesi, uzun süredir araştırma yöntemi ve uygulamalı dilbilim alanı olarak tanımlanan kavramlardan biridir (Gür, 2013). Yirminci yüzyılın ikinci yarısından sonra düşünsel ve kültürel çalışmaların dayanağı olan söylem çözümlenmesi, postyapısalcılık ve diğer felsefi yöntemlere alternatif olan çözümlenme metotlarından biridir (Güngör, 2020). Bu metotlar, birçok edebî ürün üzerinde kullanılabilir. Romanlar, öyküler, destanlar, şiirler vb. edebî türler farklı bakış açılarıyla çözümlenebilecek niteliktedir. Şairlerin iç dünyasının yansıması olan şiir türü özelinde barındırılan birçok imge ve sembolik öge bulunmaktadır. Bu imge ve sembolik öğelerdeki derin anlamı kavrayabilmek için de söylem çözümlenmesine ihtiyaç duyulmaktadır.

Şiirin temel yapı taşı, insanlığın en önemli buluşlarından biri olan ve son derece karmaşık ile yetkin bir sistem niteliği taşıyan dil farklı toplumlar, coğrafyalar ve tarihsel süreçler doğrultusunda çeşitlenerek değişim göstermektedir (Eziler Kiran, 2005). Toplumsal olaylar, dinî inanışlar, kültürel öğeler vb. dilin değişimini ve dönüşümünü etkileyip yönlendirebilecek unsurlardır. Bu değişim ve dönüşüm süreci içerisinde dil vasıtası ile üretilen ürünler arasında şiir önemli bir yer tutmaktadır. Şiir, örtük anlatım ve anlamsal sapmalara dayalı çeşitli söz sanatlarının en yoğun biçimde kullanıldığı, biçimin anlamdan önce geldiği ve estetik işlevin iletişim işlevine üstünlük sağladığı bir edebî türdür (Korkut, 2005). Bu açıdan şiirde kullanılan dilin normal yaşam içerisinde kullanılan dilden anlamsal açıdan farklılaşabileceği belirtilebilir. Şiir dili, bünyesinde barındırdığı özgün iletişim biçimleri nedeniyle edebiyat alanında özel bir inceleme ve değerlendirme gerektiren bir yapıya sahiptir (Somuncuoğlu Özot, 2021). Eliot (1990) bir şiiri anlamak için o şiirin oluşturulma amacının da kavranması gerekliliğinden bahsetmiştir. Şiirde kullanılan dil ve dil ile üretilen öğeler farklı bakış açılarıyla ve sosyal ortamlar ile değerlendirildiğinde çeşitli anlamlara gelecek metaforlar olarak görülebilir. Şiiri şiir yapan özelliklerin başında imgeler, hayaller ve imajlar gelir (İşgüven, 1995). Bu imgeler, şairin bakış açısıyla şiirde yer alsa da okuyucular tarafından farklı anlamlar çıkarılabilecek nitelikte de olabilir. İmge, zihinde kurulan resimler ve görüntüler olarak ele alınıp şiire farklı bakış açılarıyla yeni anlam ve yapı kazandıran bir kavramdır (Karabulut, 2015). Çağdaş metafor kuramcıları, günlük dilin temelini oluşturan metaforik yapıların şairler tarafından estetik ve özgün imgeler oluşturmak amacıyla yeniden yapılandırılarak kullanıldığını ortaya koymuştur (Daşcıoğlu, 2015). Her şairin kendi kültürel, toplumsal ve edebî geçmişi ile oluşturduğu bir söylemi vardır. Bu söylem içerisinde de çeşitli imgeler / metaforlar yer alır. Her sanatçının kendine özgü bir imge evrenine sahip olduğu için kullandığı sözcüklere yüklediği anlamları ve yaratmak istediği çağrışımları tam olarak çözümlenmek kolay değildir. Çözümlenme süreçlerinde ele alınan eserin içeriğine ya da çözümlenme amacına yönelik farklı söylem çözümlenme yöntemleri kullanılabilir. Kullanılan yöntemlerle şiir semantik, dilbilgisel ve dilbilimsel bakış açılarıyla ele alınabilir.

Faruk Nafiz ÇAMLİBEL

18 Mayıs 1898’de İstanbul’da dünyaya gelen şair, şiir yazmaya çocukluk döneminde başlamış ve ilerleyen dönemde tıp fakültesindeki eğitimini tamamlamadan edebiyata yönelmiştir (Çolak, 2022). Faruk Nafiz Çamlıbel, memuriyet yaşamına öğretmenlik mesleği ile başlamıştır. Çamlıbel, hem nazım hem de nesir alanında eserler vermiş çok yönlü bir şair ve yazar olmakla birlikte özellikle şiirleri ve bu alanda kaleme aldığı “Han Duvarları” adlı eseriyle öne çıkmıştır (Karakuş, 2023). Cumhuriyet Dönemi şiirinde “memleket edebiyatı” akımının önde gelen isimlerinden olan Faruk Nafiz Çamlıbel, halk şairlerinden ilham alarak eserlerinde Anadolu’nun doğal ve toplumsal dokusunu estetik bir gerçeklikle yansıtmıştır (Koşar, 2009). Şair, Türk edebiyatında “Beş Hececiler” olarak adlandırılan edebî grubun öncüleri arasında yer almaktadır. Hececî özelliğinin yanında Faruk Nafiz, modern Türk şiirinin

gelişiminde önemli bir yere sahip olan divan şiiri geleneğinin sunduğu biçimsel ve estetik imkânları değerlendirmeyi benimsemiştir (Karataş, 2014). Faruk Nafiz Çamlıbel'in şiirleri bütüncül bir bakış açısıyla incelendiğinde, geniş bir tematik çeşitlilik göze çarpmakta ve şairin eserlerinde aşk ve gurbet duygusu, geçmişe özlem, Anadolu tasvirleri, ölüm, doğa, ızdırap, yalnızlık ve ayrılık hissi ile kahramanlık ve vatan sevgisi gibi temalar öne çıkan unsurlar arasında yer almaktadır (Özcan, 1993, akt: Dere, 2021).

Beşikten Mezara Kadar

Faruk Nafiz Çamlıbel'in "Beşikten Mezara Kadar" adlı şiirinde hayatı boyunca bir arayış içerisinde olan bir öznenin arayış mücadelesini ve ölüme davetle son bulan süreci anlatılmaktadır. Şiirde özne beşikten mezara kadar olan süreçte bir arayış içerisinde. Şiirin adında yaşamın başlangıcını ve sonunu temsil eden "beşik" ve "mezar" metaforlarını kullanılarak insan hayatının kaçınılmaz döngüsünü vurgulanmıştır. Şiirde beşik masumiyeti, doğumu ve yaşamın başlangıcını simgelemektedir. Mezar, hayatın kaçınılmaz sonunu ve ölümün sessizliğini temsil eder. Bu iki imge arasında Çamlıbel, varoluşsal sorularla dolu kişisel bir yolculuğu tasvir etmekte ve bu yolculuğun tüm insanlar için ortak bir sonla, ölümle sonuçlandığını göstermektedir. Bu süreç aynı zamanda bireyin iç ve dış dünyası arasında sürekli bir çatışma ve uyum arayışı olarak da yorumlanabilir. Şair, insan hayatındaki bu evrensel serüveni, imge zenginliği ve derin duygu yoğunluğuyla dile getirmiştir. Şiirde özne tarafından aranan ve güzelliği farklı şekillerde dile getirilen varlığa yönelik kullanılan ifadelerle bakıldığında bize anlatılan sevgi, duyulan özlem ve arayışın İlahi bir varlığa yönelik olduğu yorumu yapılabilir.

Tema

Şiirin ana temasının "arayış ve özlem" olduğu yorumu yapılabilir. Şiirin tamamı, ötekini arayış ve o varlıkla bütünleşme arzusu üzerine kuruludur. Bu özlem ve arayış yaşam boyunca devam eder ve ölümle son bulur. Şiirin son bölümünde ise "ölüm ve ötesi" temasının yer aldığı söylenebilir. Bu kısımda yer alan "Seni istikbal için artık öbür cihanda / Dosta el sallar gibi, davet etmek ölümü" (Çamlıbel, 2022) dizelerinde ölümden sonra arayışın devam edeceği vurgulanmaktadır.

Zamansal Boyut

Şiir zamansal boyut açısından incelendiğinde net bir zaman diliminin, belirli bir gün, tarih ya da saat ifadelerinin yer almadığı görülmüştür. Ancak belli bir zaman dilimi süreç olarak düşünüldüğünde insanın doğumundan ölümüne kadar olan zamanın şiirde yer aldığı belirtilebilir. Şiirde arayış sürecini yaşayan öznenin "beşikten mezara kadar" bir arayışı barındıran yaşam döngüsü geçmiş zaman ifadeleriyle anlatılmaktadır. Şiir içerisinde gelecek zamana yönelik soyut ifadeler de yer almaktadır. "Seni istikbal için önce gelmek cihana / Ve başkasından almak sonra geliş müjdeni" ve "Bir nefes dinlenmeden yıllarca koşmak sana" (Çamlıbel, 2022) dizelerinde geçmişte gerçekleştirilmiş eylemlere işaret edilmektedir. "Seni istikbal için artık öbür cihanda" (Çamlıbel, 2022) dizesinde ise gelecek zamanda, ölüm sonrasında beklenen bir buluşma simgelenmiştir.

Derin Yapı

Çamlıbel şiire "Seni istikbal için önce gelmek cihana," (Çamlıbel, 2022) dizesi ile başlamıştır. "İstikbal" kelimesi karşılama anlamına gelmektedir (TDK, 2015, s. 1217). Bu ifade de öznenin dünyaya geliş amacının şiir boyunca aranış süreci anlatılan varlığı karşılamak olduğunu anlatmıştır. Şiirde ikinci dize, "Ve başkasından almak sonra geliş müjdeni." (Çamlıbel, 2022) ifadesiyle karşımıza çıkmaktadır. Şair bu dizeye "ve" bağlacıyla başlamıştır. "Ve bağlacı iki kelime veya iki cümle arasına girerek aralarında bir bağ olduğunu anlatır." (Yurtbaşı, 2013). Öznenin dünyaya geliş amacını ve bu amaca yönelik müjde arasındaki bağlantıyı vurgulamak adına bu bağlacı kullandığı söylenebilir. Ancak özne

amacını kendisi yerine getirememiş beklediği müjdeli haberi başkasından almıştır. Bu durumda da gerçekleşmesi beklenen amacın öznenen bağımsız olarak dış etkenlerle meydana geldiği söylenebilir.

Şiirin tamamında gerçekleşen arayış mücadelesine yönelik gösterilen çaba farklı şekillerde karşımıza çıkmaktadır. “Bir nefes dinlenmeden yıllarca koşmak sana” (Çamlıbel, 2022) ifadesi öznenin çabasını ve amacı doğrultusunda harcadığı gücü göstermektedir. Bu dizenin hemen ardından gelen “Aramak her tarafta... Bulmamak asla seni” (Çamlıbel, 2022) ifadesinin ise arananın erişilemez olduğunu gösterdiği söylenebilir. Bu erişilemezlik şiirde yer alan “Vuslatın rüyasını görmek üzere uyuyup / Hasretin azabına ermek için uyanmak” (Çamlıbel, 2022) dizeleriyle de dile getirilmiştir. Ayrıca alan “Vuslatın rüyasını görmek üzere uyuyup” dizesi bir kaçış imgesi olarak da karşımıza çıkmaktadır. Özne var olduğu dünyadan kaçıp aradığı varlıkla “rüya” dünyasında buluşma amacını taşımaktadır. Bu buluşmanın rüya dünyasında olmasının ilahi bir varlığa işaret ettiği yönünde yorum yapılabilir. “Hasretin azabına ermek için uyanmak” (Çamlıbel, 2022) dizesinin ise öznenin aradığı varlıkla buluşmadığı gerçeğiyle yüzleşmesini ve hayal ile gerçek arasındaki çelişkiyi sembolize ettiğine yönelik değerlendirme yapılabilir.

Şiirde aranan, anlatılan ve özlem duyulan varlığa yönelik kullanılan ifadeler bakıldığında özne tarafından bu varlığın daha önce görülmediği ve varlığın güzelliğinin sürekli özne tarafından farklı şekillerde ortaya konulduğu anlaşılabilir. Şiirde yer alan “Başka bir şekle koymak her gün güzel yüzünü / Boyamak gözlerini bir siyah, bir maviye” (Çamlıbel, 2022) dizeleri de bu yoruma dayanak olarak gösterilebilir. Bu dizelere ilahi aşk açısından bakıldığında Tanrı’ya ya da başka bir ilahi varlığa yönelik görünüş hayallerinin de dile getirildiği yorumu da eklenebilir. “Boyamak gözlerini bir siyah, bir maviye” (Çamlıbel, 2022) dizesindeki renk seçimleri de ön plana çıkmaktadır. Farklı kültürlerde siyah renk toprak, güç, kuvvet anlamına gelip hükümdarlık simgesi olarak kullanılmıştır (Mazlum, 2015). Bunun yanında eski Türk kültüründe yer alan öğelerin mavi renkte olması kutsallıkla ve Tanrı ile bağdaştırılabilir (Heyet 1996, akt; Küçük, 2010). Renklerin bu imgesel anlamları dikkate alındığında bu dizenin yine ilahi bir varlığı nitelemeye yönelik kullanıldığı yorumu da yapılabilir. “Suda, rüzgârda, kuşta senin sedanı duyup” dizesi her yerde var olan ilahi bir varlığa işaret etmektedir. İnsanın duygu ve düşüncelerinin tabiat olayları ile açıklanması, Türk şiirinde çok sık rastlanan bir durumdur (Abiç ve Eyan, 2024). İlgili dizede şair, bir tabiat olayı olan rüzgâr imgesine başvurmuştur. Ayrıca su imgesinin Türk şiirinde birçok şairin ilgi alanına girdiği görülmektedir. Özellikle “su” redifli şiirlere sıklıkla rastlanmaktadır (Üzgör, 2000, akt; Karabulut, 2015). Klasik dönemin “su” temalı en çok bilinen manzumesi olan Fuzuli tarafından yazılan Su Kasidesi’nde suyun dini ve kutsal bir yapıya büründüğü görülür (Karabulut, 2015). Bu kapsamda bir tabiat unsuru olan suyun şiirde dinî ve kutsal bir imge olarak kullanıldığı söylenebilir. Sonrasında yer alan “Seni beyaz çiçekli dallar içinde sanmak” (Çamlıbel, 2022) dizesi de kullanılan renk imgesi açısından dikkat çekmektedir. Türk kültür ve tarihinde de beyaz rengin kullanımına sıkça rastlanmaktadır. “Beyaz rengin, Türklerin en eski inançlarından olan Şamanist dönemle ilgili bazı manevi inanmalardan kaynaklanan ululuk, adalet ve güçlülük anlamları kazandığı görülmektedir” (Mazlum, 2015). Bu anlamlardan yola çıkarak yine dize de ilahi bir varlığa yönelik söylemin yer aldığı söylenebilir.

Şiirde öznenin arayış sürecinde özlem duyulan varlığa yönelik “Seni anlatmak üzere yazıp her gün bir gazel / Geçirmek ömrü yalnız sana dair eserle” (Çamlıbel, 2022) dizeleri de yazıldığı söylenen gazel türünün özellikleri açısından dikkat çekmektedir. Klasik Türk edebiyatında, aşkın işlendiği temel nazım şekli gazeldir (Arı, 2018). Bu aşk beşeri ya da ilahi olabilir. Şiirde yer alan bu dizelerde özne, hitap ettiği varlığa yönelik yazdığı eserle ömrünü geçirdiğini dile getirmektedir. Şiirin genel anlam yapısı ve gazel türünün ilahi aşka yönelik de olma özelliği bir arada düşünüldüğünde öznenin yine aradığı ve vuslat arzusu içinde olduğu ilahi varlığa yönelik söylemlerde bulunduğu yorumu yapılabilir.

Bu dizelerin devamında yer alan “Saçlarını çözerek hülya dizinde, tel tel / Bugün güllerle örmek, yarın menekşelerle...” (Çamlıbel, 2022) dizelerinde aranılan varlığa yönelik kullanılan imgesel yapı olarak gül ve menekşe ön plana çıkmaktadır. “Menekşe, klasik Türk şiirinde ağırlıklı olarak 15. ve daha az oranda 16. yy. divanlarında sevgilinin saç, âşığın fiziksel görüntüsü, pişmanlığı, acı çekmesi ve üzüntüsünün benzetilene olarak kullanılmıştır” (Yıldız, 2017). Gül ise rengi, güzelliği ve hoş kokusuyla bahçelere estetik bir değer katar ve sıklıkla bülbülün (âşık) sevgilisi olarak tasvir edilir. Divan edebiyatında en çok adı geçen çiçeklerden biridir ve şairlerin duygu ve hayal dünyasında önemli bir yer tutar. Genel olarak sevgilinin sembolü olan gül, ilahi düzlemde ise Allah’ın tecellisi ve Hz. Muhammed’in sembolüdür (Erdoğan ve Akgül, 2016).

Şiirin son kıtasında yer alan ve arayış sürecinin ölümden sonraki süreçte de devam edeceğinin belirtildiği “Seni istikbal için artık öbür cihanda, / Dosta el sallar gibi, davet etmek ölümü” (Çamlıbel, 2022) dizelerinde ölüm teması ön plana çıkmaktadır. Özne aradığı varlığa kavuşma ümidini ölüm sonrasına taşımıştır. Bu da ölümden sonraki yaşamda aranılan ilahi varlıkla buluşmaya yönelik yapılan bir imgesel söylem olarak ele alınabilir. Bu dizelerden önce de “Tesadüf ümidinin bittiği müthiş anda / Dudağa kanla çizmek yeniden tebessümü” (Çamlıbel, 2022) dizelerinde yer alan “kan” kelimesi imgesel bir söylem olarak değerlendirilebilir. Fuzulî’nin Leyla ve Mecnun adlı eserinde yer alan maddi unsurlar içerisinde de “kan” en çok kullanılan imgelerden biri olarak görülmektedir. Kan da şaraba benzediği ve genellikle sıcak akan gözyaşıyla ilişkilendirildiği için bu ifadenin de özlem duyulan varlığa yönelik kavuşmanın dile getirildiği kısımda çekilen ızdırabı nitelemek adına kullanıldığı yorumu yapılabilir.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Faruk Nafiz Çamlıbel’in “Beşikten Mezara Kadar” adlı şiiri, insan hayatının evrensel döngüsünü ve bu döngüde süregelen arayışı yansıtmaktadır. Şiirde okuyucular tarafından farklı şekillerde anlamlandırılabilir metaforik unsurlar yer almaktadır. Şiirde kullanılan imgeler, metaforlar ve semboller bireyin içsel dünyasında verdiği arayış mücadelesini duygusal derinlikleri ile ortaya koymuştur. Şiirin teması öznenin hayatı boyunca süren bir arayış ve bu arayışın getirdiği derin özlem etrafında şekillenmektedir. Şiirde yer alan arayış süreci farklı değerlendirmelere açıktır. Çalışmada bu süreç ilahi bir bakış açısıyla ele alınmıştır. Şiirde sevgiliye duyulan ilahi aşkın izleri çeşitli imgesel söylemlerle birlikte işlenmiştir. Şiirde yer alan metaforik ve imgesel unsurların ilahi bir aşka yönelik oluşturulduğu düşünülmüş ve bu kapsamda çeşitli kültürel öğeler ile değerlendirme yapılmıştır.

Kaynaklar

- Abiç, T., & Eyan, B. (2024). 1950 Sonrası Türk şiirinde “Kars” imgesi. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 23(2), 451-461. <https://doi.org/10.21547/jss.1401156>
- Arı, R. (2018). Klasik Türk şiiri gazel geleneğinde duygularla ilişkisi itibarıyla aşk -Fuzûlî örneği-. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 20(20), 71-100. <https://dergipark.org.tr/tr/pub/devdergisi/issue/77488/1303900>
- Çamlıbel, F.N. (2022). *Han duvarları*. Yapı Kredi Yayınları.
- Çolak, T. (2022). Faruk Nafiz Çamlıbel’in canavar piyesinin incelenmesi. *Çeşm-i Cihan: Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi E-Dergisi* 9/2. 84-95. <https://doi.org/10.30804/cesmicihan.1156539>.
- Daşcıoğlu, Y. (2015). Dilin içinde dil, doğanın içinde perde: Şiirde metafor ve imge. *Türk Dili, Dil ve Edebiyat Dergisi*, 109(S 767), 167-173.

- Dere, M. (2021). *Faruk Nafiz Çamlıbel'in şiirlerinde savaş ve kahramanlık* [Bildiri Sunumu]. Karadeniz 6. Uluslararası Sosyal Bilimler Kongresi, Sinop.
- Eliot, T.S. (1990). *Edebiyat üzerine düşünceler*. Kültür Bakanlığı Yayınları
- Ercan, G. S., & Danış, P. (2019). Söylem, Söylem Çözümlemesi ve eleştirel söylem çözümlemesi: tanımları ve kapsamaları. *Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 6(2), 527-552.
- Erdoğan, K., & Akgül, S. (2016). Divan şiirinde gül redifli gazeller üzerine bir inceleme. *Cumhuriyet Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 40(2), 53-65.
- Eziler Kıran, A. (2005). Şiir çözümlemesi dilbilimsel yöntemler ve araçlar. *Türkbilig Dergisi* 10, 17-33. <https://dergipark.org.tr/en/pub/turkbilig1/issue/13381/161860>
- Güngör, B. (2020). Söylem yaklaşımı üzerine bir kavram çalışması ve eleştirel söylem analizi. *Kritik İletişim Çalışmaları Dergisi*, 2(2), 1-11.
- Gür, T. (2013). Post-modern bir araştırma yöntemi olarak söylem çözümlemesi. *Zeitschrift für die Welt der Türken*, 1(5), 185-202.
- İşgüven, M. M. (1995). Şiir dilinde imge. *Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi*, 12(1-2), 98-133.
- Karabulut, M. (2015). İmge ve cumhuriyet dönemi Türk şiirinde "su" imgesi. *Littera Turca Journal of Turkish Language and Literature*, 1(2), 65-84. <https://doi.org/10.20322/lt.56666>
- Karakuş, A. (2023). Faruk Nafiz Çamlıbel tiyatrosu. *Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 34, 610-634. <https://doi.org/10.54600/igdirsosbilder.1315560>
- Karataş, Ö. F. (2014). Faruk Nafiz Çamlıbel'in şiirlerinde geleneğin tesiri. *Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 50, 209-230.
- Korkut, E. (2005). Şiir dili ve bir çözümleme örneği: Tanpınar, "Ne İçindeyim Zamanın". *Türkbilig*, 9, 103-112.
- Koşar, E. (2009). Faruk Nafiz ÇAMLİBEL'in şiirlerinde "yol" motifiyle ilgili unsurlar. *The Journal of Academic Social Science Studies*, 2(1), 55-62. http://dx.doi.org/10.9761/jasss_8
- Küçük, S. (2010). Eski Türk kültüründe renk kavramı. *Bilig*, 54, 185-210.
- Mazlum, Ö. (2015). Rengin kültürel çağrışımları. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 31, 125-137.
- Oğuz, M. C. (2008). Söylem Analizi, *Sosyoloji Notları*, 5, 52-57.
- Somuncuoğlu Özot, G. (2021). İmge ormanından matrise sözcükten anlama şiir dilinin aurası. *Erciyes Akademi*, 35(1), 235-244.
- TDK. (2015). *Genel açıklamalı sözlük*. TDK Yayınları.
- Yıldız, A. (2017). Klasik Türk şiirinde menekşe ile ilgili benzetmelerin kökeni üzerine. *Divan Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 19(19), 433-450.
- Yurtbaşı, M. (2013). *Sınıflandırılmış kavramlar sözlüğü*. Sartonet.

Extended Abstract

The term discourse is defined as a stereotyped or clichéd word, or a statement consisting of one or multiple sentences (TDK, 2015). In research contexts, discourse is often considered as encompassing all spoken and written communication, though some scholars view it as being limited to spoken practices (Çelik & Ekşi, 2008). Discourses emerge in various domains, including daily life, news texts, and literary works. In this context, discourse is closely linked to different aspects of social life, including social, political, cultural, and economic fields. As such, discourse functions as a language practice and involves processes that materialize through ideology, knowledge exchange, dialogue, expression, style, negotiation, and power (Sözen, 1999, cited in Oğuz, 2008). The discourses produced by senders through these processes can convey meanings beyond their literal expression when examined from different perspectives. They may incorporate historical, social, cultural, and literary symbols, which require in-depth analysis to uncover their underlying meanings. At this point, discourse analysis becomes essential.

Discourse analysis has long been recognized as both a research method and a subfield of applied linguistics (Gür, 2013). According to Eliot (1990), understanding a poem requires an understanding of its purpose. The language of poetry and the elements produced through it often function as metaphors, which acquire diverse meanings when interpreted from different perspectives and social contexts. Imagery, dreams, and symbols are the defining features of poetry (İşgüven, 1995). While these images reflect the poet's perspective, they are also open to multiple interpretations by readers. Image, as a literary concept, refers to mental pictures and associations that provide new layers of meaning and structure to poetry (Karabulut, 2015). Contemporary metaphor theorists have demonstrated that metaphorical structures forming the foundation of everyday language are restructured by poets to create aesthetic and original images (Daşcıoğlu, 2015).

Faruk Nafiz Çamlıbel's poem *Beşikten Mezara Kadar* (From the Cradle to the Grave) presents the existential journey of an individual who remains in a constant state of search throughout life, culminating in an invitation to death. In this poem, the subject embarks on a quest spanning from birth (the cradle) to death (the grave). The metaphors of cradle and grave serve as symbolic representations of the beginning and end of life, reinforcing the inevitable cycle of human existence. The cradle symbolizes innocence, birth, and the emergence of life, whereas the grave represents life's ultimate conclusion and the silence of death. Between these two powerful images, Çamlıbel illustrates a deeply personal journey marked by existential questioning, ultimately portraying death as a shared human destiny. The poem also reflects an ongoing struggle between the individual's inner and outer worlds, highlighting a search for harmony within this existential conflict. Through a rich tapestry of imagery and profound emotional intensity, the poet conveys this universal human experience.

Examining the expressions used to describe the object of the subject's search depicted as a figure of great beauty—it can be inferred that the poem's theme of love, longing, and pursuit suggests a divine being as the focal point. The poem contains metaphorical elements that allow for multiple interpretations by readers. Its imagery, symbols, and metaphors convey the depth of an individual's inner search and the emotional intensity accompanying it. The theme revolves around a lifelong quest and the profound yearning it evokes. While the process of searching in the poem is open to diverse interpretations, this study analyzes it from a divine perspective. The poem's discourse integrates traces of divine love, depicting the beloved through various imaginative expressions. The metaphorical and symbolic elements in the poem are thus interpreted as manifestations of divine love, further examined in relation to cultural and religious motifs.